

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	KUSH E ZOTËRON SHTETIN?
ADRESA	https://dosja.al/editorial/kush-e-zotron-shtetin-i517525
BURIMI	dosja.al
GJENDJA	online

KOHA

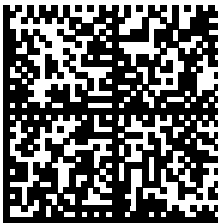
KAPUR NGA NE	4 tetor 2026, 05:41:32 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 900 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	4 tetor 2026, 05:34:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	ef8e621c78af9d184a02307760e5320a0b298e36ad3f34dd8c85036580fabdcc
TEKSTI	f607bb5b903d710e6ada9967ed9b7f853dc83670a4f5669347ca10e6cb729af5
PAMJA	2c7f9a8e6fe71ae67c95b0067ccc84dd5a54a740fb952012a98305a932139d85

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	d83c098bdbe19f8ef543a4e8fed605b37326c53a05f0c3619171b67bd8398e07
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>



SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahajo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

https://scan.stamles.eu/verify/d83c098bdbe19f8ef543a4e8fed605b37326c53a05f0c3619171b67bd8398e07

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px



LIVE UPDATES

11 ORE ME PARE

ALARM në Korçë/ Gjashtë fëmijë përfundojnë në spital, dyshohet se u helmuan nga ushqimi në kopsht! Nën hetim drejtoresha dhe një mjeke

11 ORE ME PARE

Sot protesta e 126 kundër qeverisë, qytetarët sërish në shesh: Edi Rama o tradhtar jep dorëheqjen sa më parë

17 ORE ME PARE

"Është publikuar dosja e Zvërnec-Sazan"/ Rama prezanton "Flamingo Mirror" por dokumentet mungojnë: Së shpejti dhe ajo e KAYO

18 ORE ME PARE

PD mbledh aleatët për Reformën Territoriale/ Berisha: Dalja e opozitës jashtë institucioneve i intereson vetëm Ramës. Blushi: Protestë para Kuvendit në datë 8 tetor

Editorial

KUSH E ZOTËRON SHTETIN?

Kjo është pika ku Shqipëria duhet të jetë veçanërisht e kujdesshme. Pavarësia e një institucioni nuk duhet të kthehet në paprekshmëri.



4 Tetor 2026, 07:34
Nga Auron Janku



Auron Janku

editoriale

Auron Janku

KUSH E ZOTËRON
SHTETIN?

Nga Agim Nesho

A mundet dhe si mundet të
rrëzohet monstra e pushtetit

Në vëmendje

AKTUALITET 3 TETOR 2026, 21:21

Ish-analisti i lartë i CIA intervistë me Keida Kostecin: Arrestimi i Hysenit dhe marrëveshjet jotransparente thellojnë hijet e dyshimit mbi qeverinë e Ramës

POLITIKE 3 TETOR 2026, 15:39

"O hajdut"/ Protestuesit i shkojnë Ramës poshtë zyrës, kryeministri i sheh nga makina

Kur pushtetet harrojnë se shteti nuk është pronë e askujt

Ka një moment kur një konflikt për para pushon së qeni konflikt për para. Shqipëria duket se ka mbërritur pikërisht aty. Debatimi për pagat e magistratëve, përplasja rreth zbatimit të vendimeve kushtetuese dhe tensioni politik që shoqëron protestat kanë nxjerrë në sipërfaqe një pyetje shumë më të madhe se çdo formulë page: kush e ka fjalën e fundit në këtë shtet?

Në pamje të parë kemi një konflikt mes institucioneve. Gjykatësit flasin për pavarësinë e drejtësisë dhe detyrimin për të zbatuar vendimet e Gjykatës Kushtetuese. Kuvendi mbron kompetencën e tij për të ligjzuar dhe votuar. Qeveria mbron përgjegjësinë e saj për administrimin financiar të shtetit. Secili flet nga pozicioni i vet dhe secili ka argumentet e veta. Por qytetari, që i sheh të gjitha këto nga jashtë, ka të drejtë të bëjë një pyetje shumë më të theksuar: Po shteti, ku është?

Sepse shteti nuk është as Kuvendi, as qeveria, as gjykatat. Të gjitha janë pjesë të tij. Dhe pikërisht këtu qëndron

kupurim i ndarjes se pushteteve. Jo qe njeri te munde qejm, por qe asnjeri te mos munde te beje gjurajka qe dëshiron. Pushteti duhet ndarë që të mos bëhet pronë. Por ndarja, e vetme, nuk mjafton. Mund t'i kesh institucionet të ndara në letër dhe përsëri njëri të bëhet aq i fortë sa të ndikojë mbi të tjerët. Prandaj demokracia ka nevojë për kontroll dhe ekuilibër: jo që institucionet të bëhen armiq, por që secili të ketë kufij dhe mekanizma për të ndaluar tjetrin kur ai kalon vijën kushtetuese.

Kjo është pika ku Shqipëria duhet të jetë veçanërisht e kujdesshme. Pavarësia e një institucioni nuk duhet të kthehet në paprekshmëri. Një gjyqtar duhet të jetë i pavarur në vendimarrjen e tij, por kjo nuk do të thotë se është mbi ligjin. Parlamenti duhet të ketë të drejtën të votojë, por jo jashtë Kushtetutës. Qeveria duhet të administrojë paratë publike, por nuk mund ta trajtojë ligjin si një sugjerim. Pushteti nuk është i madh sepse është i pakufizuar. Është i ligjshëm pikërisht sepse ka kufij.

Prandaj kontrolli duhet të jetë real, jo dekorativ. Opozita duhet të ketë mjete reale për të kontrolluar qeverinë. Emërimet në institucionet që kontrollojnë pushtetin duhet të jenë transparente dhe meritokratike. Gjykata Kushtetuese duhet të jetë kundërpeshja e fundit dhe vendimet e saj duhet të kenë pasojë reale. Nëse një institucion mund ta vonojë, anashkalojë ose interpretojë sipas interesit të vet një vendim kushtetues, atëherë kontrolli pushon së qeni kontroll. Bëhet këshillë. Edhe kontrolli mbi paratë publike duhet të jetë realisht i pavarur nga ai që i shpenzon. Qeveria administron buxhetin; nuk duhet të jetë edhe gjykatësi përfundimtar i mënyrës se si e ka administruar atë.

Në fund mbetet një rregull i thjeshtë: sa më shumë pavarësi t'i japim një institucioni, aq më shumë transparencë dhe përgjegjësi duhet të kërkojmë prej tij. Pavarësia pa përgjegjësi mund të kthehet në privilegj. Pushteti pa kufi mund të kthehet në dominim. Ligji pa zbatim kthehet në letër.

Dhe këtu duhet parë edhe konflikti i sotëm. Paga është vetëm sipërfaqja. Poshtë saj ndodhet pyetja e vjetër e çdo republike: Kush kontrollon atë që ka pushtet? Në një demokraci serioze, përgjigjja nuk është ai që ka më shumë vota, ai që kontrollon buxhetin apo ai që ka shumicën. Përgjigjja është shumë më e pakëndshme: askush nuk është mbi rregullin që kufizon të gjithë.

Edhe protesta duhet parë në këtë dritë. Një protestë është ngjarje. Kohezgjatja e saj është fenomen i ri. Dhe fenomenet nuk shpjegohen vetëm me një pankartë apo me një fjalim politik. Kur qytetari del përsëri e përsëri në rrugë, pyetja nuk është vetëm pse proteston. Pyetja është: pse mendon se zëri i tij nuk dëgjohej mjaftueshëm brenda institucioneve? Kjo nuk do të thotë se çdo kërkesë e protestuesve është automatikisht e drejtë. Do të thotë se një demokraci që kërkon të jetë e besueshme duhet të dëgjojë edhe arsyen pse qytetari ndien nevojën të dalë në rrugë.

Sepse vota është një nga dyert e demokracisë. Institucionet janë tjetra. Protesta është ajo që ndodh kur qytetari beson se këto dyer nuk po i japin më përgjigje. Dhe këtu Shqipëria ka një paradoks të vjetër: kemi ndërtuar shumë institucione, por ende nuk kemi ndërtuar të njëjtën masë besimi tek ato. Kemi Kushtetutë, parlament, qeveri, gjykata, SPAK, KLGJ, KLP dhe një sistem të tërë kontrollësh. Por përsëri qytetari shpesh kërkon njeriun që "e njeh dikë", telefonin që "hap derën", mikun që "e zgjidh punën".

Ndoshta kjo është sëmundja jonë më e vjetër politike: kemi ndërtuar institucione moderne me një mentalitet që ende kërkon pronarin e institucionit. Na intereson kush është shefi, kush vendos, kush ka ndikim, kush telefonon. Shteti ligjor fillon pikërisht atëherë kur këto pyetje bëhen të panevojshme dhe përgjigjja është vetëm një: Ligji.

Demokracia nuk ndërtohet duke ndryshuar njerëzit në karrige. Ndërtohet kur ndryshon marrëdhënia e shoqërisë me pushtetin. Kur kryeministri e di se nuk është pronari i shtetit. Kur deputeti e di se vota nuk është pronë e partisë. Kur gjyqtari e di se pavarësia nuk është privilegj personal. Kur qytetari e di se nuk duhet të ketë mik për të pasur të drejtë. Dhe kur institucionet kuptojnë se kontrolli i ndërsjellë nuk është pengesë për qeverisjen, por garancia që qeverisja të mos kthehet në pronësi.

Atëherë pyetja "Kush e zotëron shtetin?" merr të vetmen përgjigje që mund të ketë në një republikë demokratike: Askush. Shteti nuk duhet të ketë pronar. As qeveria. As parlamenti. As gjykatat. As partitë. As oligarkët. As turma. Shteti duhet të kufizohet nga Kushtetuta, të kontrollohet nga institucionet dhe t'i shërbejë qytetarit. Sepse në çastin kur një njeri, një parti, një shumicë, një institucion apo një grup interesi fillon të sillet sikur shteti u përket atyre, republika fillon të bëhet pronë private me dokumente publike.

Dhe ndoshta ky është testi i vërtetë i Shqipërisë: jo nëse kemi një shtet të fortë, por nëse kemi një shtet që di të jetë i fortë përballë të fortit dhe i drejtë përballë të dobët. Sepse qytetari nuk ka nevojë për një shtet të fortë mbi të. Ka nevojë për një shtet të fortë përballë atij që është më i fortë se ai.

Në fund, një republikë nuk matet me madhësinë e pushtetit, por me kufijtë që pushteti nuk guxon të kapërcejë. Dhe kur shteti fillon t'i bindet pronarit të radhës, ai nuk është më shtet i qytetarit. Është thjesht një pushtet që ka harruar se për kë ekziston.

Videot intime në rrjetet sociale, Eli Fara: Çështjen ja lash në dorë drejtësisë, nga publiku kërkoj ndalimin e shpërndarjes

më të klikuarat

Kandidati për president në Austri: Nëse zgjidhem, do rikthej përkrenaren e Skënderbeut në Krujë

Ish-analisti i lartë i CIA intervistë me Keida Kostecin: Arrestimi i Hysenit dhe marrëveshjet jotransparente thellojnë hijet e dyshimit mbi qeverinë e Ramës

"Kam frikë për jetën time"/ 23-vjeçarja denoncon ish-partnerin shqiptar për dhunë dhe kërcënime: Më rrahu edhe kur mbaja fëmijën në krah

"O hajdut"/ Protestuesit i shkojnë Ramës poshtë zyrës, kryeministri i sheh nga makina

insights

Paskal Kaçani
Shtegtimi fisnik i shqiptarëve të Valdrinos: Një histori integritimi, kulture dhe suksesi në Toskanë

Irena Beqiraj
Keqkuptimi i intimitetit!

Bledian Koka
Pse Rama i denoncoi shqiptarët si antisemitë në OKB

Besmir Semanaj
Kur të bie Diella në kokë

Moti

Sondazh

Poll

Editorial

2 Tetor 2026, 14:08

A mundet dhe si mundet të rrëzohet monstra e pushtetit

Agim Nesho Korrupsioni ka kohë që e ka shkatërruar shtetin, hequr shpresën dhe larguar shqiptarët në masë. Deri te rasti...

Kur heshtjes i vishet toga

Editorial

2 Tetor 2026, 10:57

Opinion kundër mbi një konferencë pa pyetje

Editorial

28 Shtator 2026, 11:54

Labirinti i errët i Edi Ramës

Editorial

27 Shtator 2026, 18:42

"Washingtonët" tanë

Editorial

26 Shtator 2026, 09:47

Editorial

21 Shtator 2026, 18:05

Shqipëria, socializmi i Edi Ramës pa të majtën

Edi Rama Ekziston një paradoks politik që Europa vazhdon ta vëzhgojë me njëfarë tolerance. Shqipëria është qev...

Kostot e jetesës edhe lajmi se ekonomia po ecën mirë

Editorial

21 Shtator 2026, 07:21

Zgjedhjet në Rusi janë më shumë sesa teatër politik

Editorial

20 Shtator 2026, 07:34

Fashizmi nuk duhet kërkuar tek revolta e protestuesve por në Kuvend!

Editorial

12 Shtator 2026, 20:55

Plaçkaxhiu

Editorial

9 Shtator 2026, 13:29

MË SHUMË



Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.